

آیا از دماغ شیطان چیزی می دانید؟

جاده‌ها و مسیرهایی در نقاط مختلف دنیا وجود دارند که عبور از آن‌ها خطرات فراوان دارد و گاهی آن قدر کشته می‌دهند که به جاده مرگ معروف می‌شوند!

دماغ شیطان با تلفظ انگلیسی صحیح The Devil's Nose را امروز بررسی میکنیم. کشور اکوادور یک خط راه آهن جدید دارد، این راه آهن قرار بود که شهر ساحلی Guayaquil را به پایتخت این کشور یعنی کیتو وصل کند و باعث رونق گردشگری شود. این تصمیم باعث شد تا بین جناح‌های این کشور ۲ دستگی به وجود بیاید و عده‌ای موافق و مخالف پیدا کند چرا که قرار بود انسان‌های زیادی در این راه کشته شوند. اما چه چیزی باعث می‌شد تا آن‌ها از این تصمیم تا این اندازه وحشت پیدا کنند و با آن مخالفت کنند؟ دماغ شیطان.

در واقع تصمیمی که رییس جمهور جدید اکوادور گرفته بود، با خطرات بسیار زیادی همراه بود چون بسیاری از افراد بر این باور بودند که رشته کوه‌های آند و موقعیت آن‌ها به هیچ وجه طوری نیست که برای ساخت ریل راه آهن مناسب باشد. اما بر خلاف تمام اعتراضات و عدم موافقت‌هایی که شد، آلفارو عده‌ای از سازندگان آمریکایی را استخدام کرد و به آن‌ها وظیفه‌ی ساخت «سخت‌ترین راه آهن دنیا» را محول کرد.

بین دولت اکوادور و آمریکای شمالی شراکت شکل گرفت و ساخت خط راه آهن بین آن شهرها در سال ۱۸۹۹ شروع شد. واقعیت این است که ساخت خط راه آهن آن‌هم در ارتفاعات یک کوه اصلا کار ساده‌ای نبود و هر چیزی می‌توانست آن را مختل کرده و باعث فاجعه‌ی انسانی وحشتناکی شود.

زمین لرزه‌های مکرر، باران‌های سنگین، وجود حیوانات مختلف مانند پلنگ‌های خالدار آمریکایی، مارهای سمی، مالاریا و تب زرد همه و همه از عواملی بودند که می‌توانستند باعث تاخیر در پروژه شوند. اما شاید پرچالش‌ترین بخش ساخت این خط راه آهن، صخره‌ای بود که به آن لقب «دماغ شیطان» را داده بودند. برای رسیدن به بالای این صخره‌ی ۸۰۰ متر، مهندسان ساختمان مجبور شدند تا روی صخره‌های شیارهایی ایجاد کنند تا در صورت ریزش باران بتوانند با شیب ۱ به ۱۸ از مسیر عبور کنند.

این باور در بین مردم اکوادور وجود داشت که شیطان، صخره‌ی دماغ شیطان را آن‌جا قرار داده است چرا که دوست ندارد در آن نقطه خط راه آهنی ساخته شود و اگر انسان‌ها بخواهند بر خلاف این خواسته عمل کنند، باید بهای سنگینی بپردازند. متأسفانه از ابتدا تا پایان ساخت این خط راه آهن، حدود ۲۰۰۰ نفر بر اثر عوامل مختلف

مثل بیماری، کار زیاد و شرایط آب و هوایی کشته شدند که همه ی آن ها هم کارگرانی بودند که روی این پروژه کار می کردند، حتی بسیاری از آنها از کشورهای دیگر آمده بودند تا بتوانند پول خوبی از این کار به جیب بزنند. در بین این افراد، زندانی هایی با اعمال شاقه هم وجود داشتند که به آنها قول داده شده بود که در صورت اتمام این پروژه می توانند آزادی شان را بخرند. حتی خود سرپرست پروژه جان هارمن هم جان خود را از دست داد.